

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Mulier leprosa aut infecta veneno tenet[ur] soluere debitu[m]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Folio lxxxv

Apter illā causam matrimonii pōest dissoluī et separāti, et post separationem et dissolutōem vir nō debet sumere aliā ypoem nisi ipsa sit mortua, et si ipsa est indigens et egena tunc vir tenetur ei p̄curare et dare nutrimentum corporis. Tūc ibi (Si potes abstineas) vult tantū si masculus pōest tunc debet cōtinenter viuere, vel si virūs velit coire tunc noscar ypoē leprosam sive infectam ne aliunde adulterium cōmittat. Tūc ibi (Si vir castrat.) magister ponit documentū aliud sive aliuz casum dicens, si vir p̄uaretur mēbris sexualib⁹ sive genitalib⁹ quoctū modo hoc fieret, tunc ipsa mulier nō debet eum ppter hoc deserere, et econuerso si mulier occuparet apostematib⁹ vel alijs infirmitatib⁹ per tres vel per sex annos vel plures, tunc ppterēa vir non deberet mulierem derelinquere.

Tercia lram nota. Ex quo vir et ypoē sunt vna caro et cū hoc aīo deſ bent inuicē cōmorari. Q̄t si vir tūc nō p̄t habere abstinentiā carnis, vnde tūc debet postulare debitū carnis ex quo ipsa esset infecta cū aliq veneno velcū aliquā infirmitate vt lra dī, et sic enī dubiū an ip̄e debet postulare iura cōiugalia ab ip̄a ypoē infecta an ab aliena, nō prūm. qz sepatio est facta etiā nō scdm. qz si als faceret fieret adulter. Ibi r̄ndetur fīm textum. q̄ mulier leprosa sive veneno infecta debet ei p̄foluere debitum thoru ne fiat adulter. Et hoc est verum si ip̄e vir nullatenus p̄t coitu carere.

Tet secunda est notandū, magister in lra ponit duos casus, primū de lepra scdm de castratione sive de inabilitatione, et ambo debet intelligi dūmodo accederēt post copulā carnalē. qz an copulā carnalē tam lepra q̄s castratio impedit matrimonii cōtrahendū et dirimit contractū.

Tertium notandū fīm sanctū Thomā, q̄umx infecta lepra post copulaz carnalē licet tenet viro reddere iura cōiugalia, non autē tenet viro cohabitare, qz nō tam citio infici quis ex coitu sicut ex frequēti coabitatoē. Si autē alter cōiugum posset abstinere melius esset qz ut sic possent generari pueri leprosi vel ip̄e vir etiā q̄nq̄ posset infici ab ip̄a muliere, vt dī lra, et ḡ si potes abstineas. Item filij debet manere cum sano ne inficiantur. Et de littera (Ducere non debes alia) et ibi innuit tantū q̄ lepra non est impedit mentū impediens matrimonii cōtractum.

Tercio est notandū, q̄ spōsalia lepra suopuente lice possumt disrū pi et solui, et sanus ad copulam maritalem cōsumendā cōpelli nō debet, vt patet de cōiugio leprosor̄ capitulo vltimo.

Quarto notandū q̄ vir sanus mulieri leprose de necessariis p̄uidet redi, vt est de victu et vestitu, et licet isti sunt separati ab inuicē ppter hoc ne alter ab altero inficiat, tñ quo ad eoz bona q̄ possident separari nō possunt.

T Quinto nota. Ex lra habeat q̄ ip̄e vir post copulā carnale, si fiat impotens qui p̄us fuit potens tunc mulier nō debet eum relinquere, ppter hoc, et cōsimiliter econuerso. Si ipsa mulier postq̄ est cognita a viro fiat ipotēs et ei inepta tūc ip̄e vir ppter hoc nō debet ea dimittere. Rō illius est talis qz matrimonii est vinculum indissoluble quod stabit per totam vitā cōiugatorum, non interueniente adulterio.

Ultimo est notandum, q̄ cōsilium est vt iste qui est magis aptus ad coitum cōtinenter viuat ne fiat adulter. Omnis em ille adulter est qui cognoſcit aliam mulierem a sua legitima ypoē.